IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 64)
z dnia 8 czerwca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 64)

8 czerwca 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 60 w sprawie uregulowania kwestii stanu prawnego nieruchomości znajdujących się w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowych;

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 64 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie pojęcia majątku osobistego małżonka;

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej warunków prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób (BKSP-144-IX-274/20);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 49 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365 ze zm.) oraz ustawowego określenia dolnej granicy grzywny i nawiązki, jeśli przepis szczególny jej nie określa (BKSP-144-IX-259/20);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) w zakresie art. 183^7 (BKSP-144-IX-264/20);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1354) w zakresie art. 21b ust. 1 pkt 1, art. 21c ust. 1 pkt 2 lit. c, art. 21d ust. 1 pkt 3 i 5, art. 21e ust. 2 pkt 5 oraz art. 28, a także zmiany art. 34 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) poprzez wprowadzenie zakazu uboju zwierząt koniowatych (BKSP-144-IX-265/20);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) w zakresie postępowania egzekucyjnego oraz zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2363 ze zm.) (BKSP-144-IX-268/20);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie uchylenia ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o przejściu na własność Państwa niektórych lasów i innych gruntów samorządowych (BKSP-144-IX-269/20).

W posiedzeniu udział wzięli: **Agnieszka Tomczewska** zastępca dyrektora Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Andrzej Vertun** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Małgorzata Dymmel** starszy specjalista w Departamecie Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, **Joanna Piekarska** starszy specjalista w Departamencie Hodowli Zwierząt Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji oraz **Marianna Maroszek** z Biura poselskiego posła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej oraz **Ewa Pietrzak** – specjalista w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, ponownie witam i otwieram kolejne, tym razem 64. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przypominam zasady. Posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Chęć zabrania głosu przez posła powinna być zgłoszona na adres poczty elektronicznej Komisji. Przypominam także, że posłowie obecni na sali obrad Komisji głosują przy pomocy zespolonego z mikrofonem urządzenia, używając legitymacji poselskiej, a wówczas nie głosują w systemie zdalnym.

Przystępujemy do stwierdzenia kworum. Proszę panie i panów posłów o potwierdzenie w systemie do głosowania poprzez przyciśnięcie dowolnego przycisku.

Szanowni państwo, w czasie, kiedy jeszcze kolejne osoby będą potwierdzały swoją obecność na posiedzeniu, przypomnę, że zgodnie z zawiadomieniem pani marszałek Sejmu na mój wniosek w porządku dziennym tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 60 w sprawie uregulowania kwestii stanu prawnego nieruchomości znajdujących się w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowych. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 64 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie pojęcia majątku osobistego małżonka. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej warunków prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób. W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 49 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawowego określenia dolnej granicy grzywny i nawiązki, jeśli przepis szczególny jej nie określa. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 183^7. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych, a także ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie postępowania egzekucyjnego oraz zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie uchylenia ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o przejściu na własność niektórych lasów i innych gruntów samorządowych. Taki mamy porządek posiedzenia.

Proszę sekretariat Komisji o informację, ile osób się zalogowało?

Sekretarz Komisji Małgorzata Nowak:

Obecnych jest 13 osób.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

13 pań i panów posłów potwierdziło obecność i udział w posiedzeniu. Zatem stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

Przystępujemy do realizacji porządku posiedzenia. Bardzo proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 60 w sprawie

uregulowania kwestii stanu prawnego nieruchomości znajdujących się w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowych.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Andrzej Vertun:

Witam, panie przewodniczący. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam nadzieję, że dzisiaj mnie słychać lepiej i nie emituję trzasków.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie dyrektorze, witamy. Pan dyrektor Andrzej Vertun, zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego. Słyszymy pana dzisiaj bardzo dobrze. Bardzo proszę o przedstawienia stanowiska.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, oczywiście w imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości podtrzymuję odpowiedź na dezyderat nr 60 w takiej formie, jaka wpłynęła na piśmie do marszałka Sejmu. Z tym zastrzeżeniem, jakby prostując jedynie zawarte na str. 2 odniesienie do przepisu wprowadzonego ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. W piśmie wskazano, że tą ustawą wydano art. 4^1, chodziło oczywiście o ust. 4^1 w art. 35 tej ustawy. Oprócz tego zastrzeżenia argumentacja sformułowana na piśmie jest nadal aktualna. Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych przewiduje formę odpłatną uwłaszczenia spółdzielni, na wzór innych przepisów, innych podobnych regulacji przewidzianych w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

Przepis, o którym mówiłem, czyli ust. 4^1 art. 35 stanowi niejako próbę uregulowania stanu prawnego nieruchomości poprzez nabycie, sankcjonowanie jakby drugiego stanu posiadania spółdzielni mieszkaniowych i przeniesienie własności na spółdzielnię w sposób nieodpłatny. Jednak ta próba została zdyskredytowana przez Trybunał Konstytucyjny, który uznał ten przepis za niezgodny z konstytucją. W związku z tym uchwalenie podobnego przepisu narażałoby ustawodawcę na zarzut … niekonstytucyjności. Jest to uwaga taka na marginesie, dlatego że Ministerstwo Sprawiedliwości nie jest właściwe do prowadzenia prac legislacyjnych dotyczących kwestii objętych właściwością regulujących stosunki mieszkaniowe, stosunki na tle budownictwa, planowania zagospodarowania przestrzennego. Tymi sprawami zajmuje się obecnie minister rozwoju, pracy i technologii. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby się odnieść do tej odpowiedzi Ministerstwa Sprawiedliwości?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry państwu. Dzisiaj bez kamery, bo mam słaby sygnał. Oczywiście z punktu widzenia ministra sprawiedliwości odpowiedź jest pełna i moja sugestia jest by Komisja ją przyjęła.

Natomiast patrząc na problem, to oczywiście wydaje się celowe rozważenie wystąpienia z dezyderatem do ministra rozwoju, pracy i technologii, aby resort właściwy mógł odnieść się do wątków merytorycznych i do poruszonych w petycji, ewentualnie do możliwości lub braku możliwości rozwiązania tego problemu, zanim Komisja podejmie …

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Niestety urywa się głos, ale słyszeliśmy zasadniczą, jak myślę, część wypowiedzi.

Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę pana posła Warwasa o przedstawienie stanowiska w sprawie odpowiedzi.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, z uzyskanej odpowiedzi wynika, że w zakresie uregulowania przedmiotowej kwestii w odniesieniu do… pozostających we własności Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, to nie Ministerstwo Sprawiedliwości a właśnie Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii jest właściwe do podjęcia prac legislacyjnych. Z takim zastrzeżeniem,

że niewątpliwie konieczna jest współpraca tych dwóch resortów. Niemniej jednostką wiodącą powinno być Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii. Podzielam pogląd naszego stałego doradcy i w imieniu Komisji do Spraw Petycji proszę o przyjęcie odpowiedzi na dezyderat nr 60, przy jednoczesnym skierowaniu dezyderatu w sprawie uregulowania stosunku prawnego nieruchomości znajdujących się w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowych do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Szanowni państwo, zatem jest rekomendacja dwuczęściowa. Po pierwsze, pan poseł rekomenduje przyjęcie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 60.

Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjmuje odpowiedź ministra sprawiedliwości.

Drugi element tej rekomendacji w sprawie postulatów zawartych w petycji, żeby wystąpić do ministra rozwoju, pracy i technologii. Tak?

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Z nowym dezyderatem?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, z nowym dezyderatem, również uwzględniając elementy z odpowiedzi ministra sprawiedliwości. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Dziękuję panu dyrektorowi. Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do kolejnej sprawy, odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 64 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie pojęcia majątku osobistego małżonka.

Bardzo proszę, kto w imieniu ministra sprawiedliwości? Czy pani Agnieszka Tomczewska, jak mam tutaj na liście zgłoszeń? Tak. Witamy panią dyrektor, bardzo proszę o przedstawienie odpowiedzi.

Zastępca dyrektora Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości Agnieszka Tomczewska:

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Ministerstwo Sprawiedliwości podtrzymuje stanowisko, które jest zawarte w odpowiedzi na dezyderat nr 64. Przepisy, które doprowadziły do zmiany pojęcia majątku odrębnego na majątek osobisty zostały wprowadzone w 2004 r. nowelą Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W tej ustawie nowelizującej jest art. 4, z którego wynika, jak należy rozumieć majątek odrębny. Pod tym pojęciem rozumiemy majątek osobisty. Do tej pory ministerstwo nie zdiagnozowało problemów interpretacyjnych na tym tle, tak że w naszej ocenie nowelizacja ustaw szczegółowych, które są zawarte w dezyderacie nie jest pilna. Poza tym te ustawy nie mieszczą się w zakresie kompetencji resortu sprawiedliwości, tak że nie jesteśmy właściwi do wszczynania prac legislacyjnych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko w sprawie tej odpowiedzi. Czy pan Krzysztof Pater nas słyszy? Niestety nie słyszymy pana Krzysztofa Patera. Niestety nie słyszymy.

Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Bardzo proszę pana posła o stanowisko.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Chcę tylko przypomnieć, że przedmiotem petycji była chęć dokonania zmiany sformułowania „majątek odrębny" na wyrazy „majątek osobisty" w ustawach regulujących działalność organów samorządowych, czyli samorządu gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, a także w ustawie o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Dla mnie kluczowa w odpowiedzi ministra sprawiedliwości jest kwestia, która mówi, dosłownie ją przeczytam: „Istotne, iż w praktyce stosowania prawa nie pojawiły się w tym względzie żadne wątpliwości ani rozbieżności interpretacyjne. To pozwala uznać, że nie zachodzi koniecz-

ność dokonania szybkich zmian legislacyjnych, mających na celu zmianę brzmienia przepisów poprzez zastąpienia wyrazów «majątek odrębny» wyrazami «majątek osobisty»". Skoro Ministerstwu Sprawiedliwości nie są znane sytuacje konfliktowe albo rodzące wątpliwości, więc nie uważam, żeby była potrzeba nowelizacji tych ustaw. W związku z tym uważam, że powinniśmy przyjąć odpowiedź na dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Tylko przypomnę, że kierowaliśmy dezyderat do prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów wskazał ministra sprawiedliwości, a minister sprawiedliwości poniekąd uznał się za niewłaściwego w tej sprawie. Jednak poddałbym pod rozwagę, czy nie powinniśmy wystąpić o uzupełnienie odpowiedzi do prezesa Rady Ministrów, że ta odpowiedź powinna jednak uwzględniać stanowiska szersze niż tylko jednego resortu, bo jednak tu jest dość długi wykaz pozostających dzisiaj kolizji w przepisach.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Pan premier, jak rozumiem, wyszedł z założenia w odpowiedzi na pytanie czy są wątpliwości prawne dotyczące tych dwóch sformułowań „majątek osobisty" i „majątek odrębny", dlatego pewnie skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości. Oczywiście inicjatorem dokonywania zmian w tych ustawach nie powinien być rzeczywiście minister sprawiedliwości, tylko ministrowie, którzy nadzorują regulacje przepisów w ustawach, które są wymieniane, czyli o samorządzie gminnym, powiatowym, o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Można się zgodzić z tym, co sugeruje pan przewodniczący, tylko spodziewam się, że pewnie odpowiedź będzie podobna, że nie ma wątpliwości interpretacyjnych. Natomiast zgadzając się być może w całości z panem przewodniczącym, warto zasygnalizować, że przy najbliższej nowelizacji przepisów dotyczących tych dwóch sformułowań, należy dokonać zmiany na właściwą formułę, żeby już tych wątpliwości interpretacyjnych nie było.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Panie pośle, jeśli mogę się zwrócić do pana posła sprawozdawcy, otóż właściwie to nie wiemy do kogo należałoby się zwrócić w tej sytuacji, żeby przy najbliższej nowelizacji ten problem podnieść.

Chciałabym powiedzieć troszeczkę inaczej, mianowicie, jaką otrzymaliśmy odpowiedź? Występujemy z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów kieruje nasz dezyderat do ministra sprawiedliwości, a minister sprawiedliwości nam odpowiada, to nie ja – i tak sobie zostaliśmy z tym problemem. Jest to lekceważące nie tylko dla Komisji, ale także dla autora petycji, więc proponowałabym, żebyśmy jednak tej odpowiedzi nie przyjmowali. Natomiast, żeby raz jeszcze napisać do pana premiera, żeby ministrowie, którzy mogą być w obszarze zainteresowań, zechcieli zająć stanowisko w tej sprawie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Przypomnę, że w petycji autor pan Sebastian Adamowicz wskazał, że od 2004 r. występuje „majątek osobisty". Należy zauważyć, że ustawa o statusie sędziów TK przyjęta w 2016 r., czyli długo po wejściu w życie zmian w Prawie rodzinnym uregulowała tę kwestię. Ustawodawca przewidział, co prawda, że ilekroć w przepisach jest mowa o „majątku odrębnym" rozumie się przez to „majątek osobisty". Jednak w niektórych ustawach dokonał zmian, w niektórych nie, a jednak „majątek odrębny", to może budzić wątpliwość, czy jest to majątek osobisty. Wydaje się, że to jest sprawa do niezbyt skomplikowanego przesądzenia, ale wymagająca tego przesądzenia. W naszym dezyderacie wskazaliśmy, że to dotyczy ustaw: o uposażeniu posłów do Parlamentu Europejskiego, wykonywaniu mandatu posła i senatora, o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, o samorządzie województwa, o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym, o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

Myślę, że to jest bardzo szeroka sprawa i to wymagałoby odpowiedzi na poziomie RCL-u czy tego typu podmiotu, który w kancelarii premiera pilnuje takiego porządku prawnego. W tym sensie wydaje się, że uzasadnione byłoby wystąpienie o uzupełnienie odpowiedzi.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Chcę tylko przypomnieć Wysokiej Komisji, że zwróciliśmy się w dezyderacie w ostatnim zdaniu, które jest podsumowaniem naszego oczekiwania, że „w związku z powyższym Komisja do Spraw Petycji zwraca się o dokonanie odpowiednich zmian, zgodnie ze wskazaną wyżej sugestią przy najbliższych nowelizacjach ustaw wskazanych w petycji". Myślę, że to jest główna intencja, która powinna nam przyświecać przy formułowaniu tego kolejnego dezyderatu, czy ponowieniu dezyderatu, wprost żądamy wprowadzenia zmian, bo co do ich konieczności i zasadności wątpliwości nie mamy. Minister sprawiedliwości nie ma wątpliwości co do interpretacji, ale skoro jest określenie nieaktualne, to trzeba ponowić potrzebę, żeby wprowadzić zmiany przy najbliższych nowelizacjach tych ustaw.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Z tego, co zrozumiałem, w przepisach przejściowych z 2004 r. jest zapis, że dawne sformułowanie „majątek osobisty" należy rozumieć jako „majątek odrębny". W związku z tym, jeżeli w innych ustawach jest odwołanie do kodeksu, to nie powinno być tutaj żadnej wątpliwości prawnych i interpretacyjnych, bo ten przepis przejściowy jest jednoznaczny. Natomiast rzeczywiście nie wiemy, jak są sformułowane te inne ustawy, czy jest na wprost odwołanie do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, więc rzeczywiście trzeba to sprawdzić.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, abyśmy wystąpili o uzupełnienie odpowiedzi do prezesa Rady Ministrów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpienia do prezesa Rady Ministrów o uzupełnienie odpowiedzi na dezyderat nr 64.

Przechodzimy do kolejnej sprawy. Bardzo proszę pana posła Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej warunków prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest dosyć specyficzna, dlatego że w pierwszej kolejności została skierowana do prezydenta miasta Tychy, a prezydent tego miasta uznał, że nie jest właściwym adresatem i w zasadzie nie bardzo może spełnić oczekiwania wnoszących o zmianę, dlatego przesłał petycję do naszej Komisji.

Czego ona dotyczy? Wnoszącymi petycję jest grupa taksówkarzy działających w mieście Tychy, która uważa, że konkurencja, która ma miejsce w zakresie prowadzenia usług przewozu ludzi i towarów w tym mieście, ale także szerzej w aglomeracji śląskiej jest nieuczciwa. Wskazali nawet podmiot, który, zdaniem wnoszących, czyli zdaniem tej grupy taksówkarzy, być może stosuje nieuczciwe praktyki, co wymagałoby sprawdzenia. Natomiast zwracają się najpierw do prezydenta, w tej chwili prezydent do nas z konkretnym żądaniem dokonania dwóch zmian, które mają zapobiec, zdaniem wnoszącego, niewłaściwym praktykom, które są stosowane między podmiotami działającymi na rynku przewozowym. Po pierwsze, przywrócenie licencjonowania przewozów osób, żeby powrócić do sytuacji sprzed bodajże 2011 r., gdzie to samorząd gminny udziela licencji na świadczenie usług przewozu taksówkami. Zdaniem wnoszącego, to spowoduje kilka pozytywnych zmian, przede wszystkim podniesienie jakości usług i zapobiegnie tej potencjalnie nieuczciwej konkurencji.

Niestety nie ma na to żadnej analizy czy dowodów na to, że ta konkurencja jest nieuczciwa, tak jak użyli wnoszący, czy nie jest ona efektem optymalizacji kosztów firm, które stosują niższe stawki niż wnoszący petycję, czy dochodzi do złamania prawa. Zda-

niem wnoszących, to licencjonowanie ma zapobiec tym potencjalnie nieuczciwym praktykom.

Drugi postulat, który jest przedstawiany dotyczy określenia minimalnej ceny za przewóz taksówką, stawki kilometrowej, jak dobrze zrozumiałem. Obie te propozycje wymagają zmiany ustawy, co jest w kompetencji naszej Komisji, znaczy wnoszenie o zmianę w ustawie m.in. o transporcie drogowym. Na razie tyle, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czytając tę petycję, mam liczne wątpliwości, właśnie na czym miałyby polegać te nieuczciwe praktyki. Autorzy m.in. wskazują, że te praktyki polegają na tym, że firma L zaniża ceny kursów taksówek zamawianych przez klientów poza miasto Tychy. Wynika to z okoliczności, że taksówkarz z tej firmy zamiast wyższej III lub IV taryfy wybiera niższą taryfę, ponieważ po wykonaniu kursu poza miasto Tychy nie wraca do Tychów, tylko czeka na klienta zlecającego mu kurs z miejsca poza miastem Tychy do Tychów. Taka praktyka pozwala mu odrobić stratę finansową, jaka powstałaby, gdyby wrócił do Tychów bez klienta. Wydaje się, że to jest racjonalne postępowanie, żeby nie jeździć pustym samochodem, tylko jechać, wioząc klienta i otrzymując za to wynagrodzenie. Wydaje mi się, że to nie jest przekonujące, że tu dochodzi do jakiś nieuczciwych praktyk. Wydaje mi się, że jeżeli w ogóle to miałaby być praktyka, to powinien to przede wszystkim zbadać Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Natomiast myślę, że to jest zawsze bardzo niebezpieczna ingerencja w mechanizmy rynkowe, bo ona może prowadzić do tego, że właśnie te koszty będą nieracjonalizowane, tylko będą przenoszone na konsumenta, który będzie płacił wyższą cenę. Dlatego, w moim przekonaniu, nie powinniśmy uwzględniać żądania takiej petycji.

Podobnie pisze pan Krzysztof Pater, bo nie wiem, bo chyba nie mamy kontaktu z panem Krzysztofem Paterem, gdyż nie widzę go na liście zgłoszeń. Pan Krzysztof Pater pisze, że istotą petycji jest ustanowienie minimalnych stawek, w tym wyższych stawek za kursy nocne i świąteczne. Jest to ten zarzut stawiany właśnie wobec konkurencji oraz wprowadzenie limitowanej liczby licencji. Petycja, w ocenie pana Krzysztofa Patera, nie zasługuje na uwzględnienie, ma też wątpliwości co do konstytucyjności takiego rozwiązania.

Czy pan przewodniczący Świat? Bardzo proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

W istocie jest tak, że w różnych miastach czy aglomeracjach ceny są różne, co wynika z lokalnych uwarunkowań. Cena za 1 km w Warszawie jest dużo niższa niż we Wrocławiu z prostej przyczyny, średnia długość kursu w Warszawie, to jest pewnie z 10 km albo lepiej, a we Wrocławiu pewnie ze 4 czy 5 km, bo po prostu miasto jest obszarem dużo, dużo mniejsze. Prawdopodobnie taka sytuacja również występuje w aglomeracji śląskiej, gdzie w Katowicach te ceny mogą być niższe niż w znacznie mniejszych Tychach, ale to jest do uregulowania na poziomie aglomeracji czy na poziomie samorządowym. Taksówkarze, zresztą jak widać, mają możliwość zdobywania licencji w kilku czy kilkunastu miastach. Nic nie stoi na przeszkodzie, żeby takie licencje mieszkańcy Tychów zdobywali, więc to nie jest zadanie dla nas.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem proszę pana posła o konkluzję i rekomendację.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Intencje wnoszącego petycję czy wnoszących petycję rozumiem. Chodzi bardziej chyba nie o przejrzystość systemu czy zapobieganie nieuczciwej konkurencji, tylko o zapewnienie mu lepszych dochodów, znaczy przychodów.

Naszą intencją – mówię tu, jako Sejmu – tych zmian z 2011 r. było akurat uwolnienie tego rynku dla szerszego kręgu usługodawców w interesie jeżdżących pasażerów i chyba to się realizuje pozytywnie. Według mnie, argumenty mówiące o tym, bo tak w podtekście czuję, że gdybyśmy dokonali wprost tych dwóch zmian, a szczególnie tej drugiej, określenia minimalnej ceny za przejechany 1 km, to według mnie odwrócilibyśmy to,

co zrobiliśmy w 2011 r. Czyli w sposób nieco sztuczny przywrócili określonej korporacji taksówkowej, bo nie jest powiedziane, że z tej drugiej korporacji kierowcy nie uzyskiwaliby licencji. Wydaje się, że rzeczywiście tę petycję należy potraktować w sposób nie inny, jak nie uwzględnić żądania, bo to byłaby zbyt duża ingerencja w wolny rynek. Myślę, że straciliby przede wszystkim na tym pasażerowie, a wcale nie jest pewne, że zyskaliby taksówkarze.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 49 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawowego określenia dolnej granicy grzywny i nawiązki, jeśli przepis szczególny jej nie określa.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, autor petycji proponuje zmianę dwóch paragrafów we wspomnianym przez pana art. 49 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Otóż w § 1, jak czytamy w uzasadnieniu do proponowanych zmian, pomijana jest kwestia ubliżania organowi samorządu terytorialnego, co może też mieć miejsce w trakcie czynności sądów. W § 2 natomiast pomija się wyjątek dotyczący żołnierzy obrony terytorialnej. Tymczasem w innych ustawach np. w Kodeksie postępowania administracyjnego czy cywilnego wyjątek dotyczący wymierzania kary występuje, czyli autor petycji wskazuje na pewną niekonsekwencję.

Trzecia rzecz, o którą wnioskuje autor petycji, to dolna wysokość grzywny, która w k.p.c. nie jest określona, to samo dotyczy nawiązki w Kodeksie karnym. Autor petycji proponuje, aby te granice ustalić na poziomie 100 zł, co ma wyrazić pewną dolegliwość dla zobowiązanego, a obecnie można by przyjąć, że wysokość grzywny albo nawiązki może wynosić od 1 zł, co w opinii autora petycji jest absurdalne.

Zaczniemy od pierwszej kwestii, mianowicie od § 1 w art. 49 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, on w tej chwili nosi brzmienie: „W razie naruszenia powagi spokoju lub porządku czynności sądowych albo ubliżenia sądowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie sąd może ukarać winnego karą porządkową grzywny w wysokości do 3 tys. zł lub karą pozbawienia wolności do 14 dni. Osobie pozbawionej wolności, w tym także czasowo aresztowanej można wymierzyć karę przewidzianą w przepisach o wykonaniu kary pozbawienia wolności albo w przepisach o wykonaniu tymczasowego aresztowania". Postulowana zmiana polega zatem na zastąpieniu wyrażenia „organ państwowy" wyrażeniem „organ władzy publicznej". Wnioskodawca uznaje, że pojęcia „organ państwowy" nie można odnieść do organu samorządu terytorialnego, a zatem podmioty te pozostają obecnie poza zakresem ochrony wynikającej z art. 49 § 1. Zastąpienie dotychczasowego wyrażenia sformułowaniem bardziej pojemnym znaczeniowo, odnoszącym się do szerszej kategorii obejmującej wszystkie organy dysponujące władztwem publicznym wyeliminuje, zdaniem wnioskodawcy, sygnalizowaną lukę.

Biuro Analiz Sejmowych dołącza do tego bardzo obszerną dyskusję na temat pozycji samorządu, przytacza różne przykłady. Natomiast wniosek jest jeden, mianowicie taki, że wyrażenie „inny organ państwowy" właśnie z art. 49 § 1 ustawy można odnieść również do samorządu terytorialnego. Jeśli bowiem uznać, że pojęcie to w znaczeniu przedmiotowym obejmuje również wszystkie organy wykonujące administrację państwową czy też publiczną, to jego zakres znaczeniowy będzie obejmował m.in. organy samorządu terytorialnego.

Tak też wniosek autora petycji, mimo iż trafny, w zasadzie budzi wątpliwości czy potrzebna jest aż zmiana ustawowa, żeby tak prosty logicznie ciąg trzeba było specjalnym procesem ustawodawczym w tej chwili realizować. Natomiast bez wątpienia przy ewentualnej większej regulacji tę kwestię można byłoby zapisać i warto na to zwrócić uwagę.

Druga kwestia, to jest ten sam art. 49, ale § 2, który odnosi się do odpowiedzialności żołnierzy w czynnej służbie wojskowej. Ustawodawca unormował tutaj przepisy, przyjmując, że przedmiotem właściwym do wymierzania kary jest właściwy dowódca jednostki wojskowej, do którego powinien zwrócić się w tej sprawie sąd. Natomiast zupełnie inna sytuacja powinna dotyczyć żołnierzy służby terytorialnej, ponieważ, jak wskazuje autor petycji, oni nie są w czynnej służbie wojskowej, bo żołnierz obrony terytorialnej pełni służbę wojskową rotacyjnie lub dyspozycyjnie.

Jednocześnie w przedłożonej nam przez BAS analizie jest bardzo dokładnie określone, że względy pragmatyczne związane z brakiem możliwości praktycznego wykonania w pełnym zakresie władztwa dyscyplinarnego nad żołnierzami terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie albo inaczej można powiedzieć rotacyjnie podyktowały ustanowienie wyjątków od zasady, że każdy żołnierz czynnej służby wojskowej ponosi odpowiedzialność za uchybienia w ramach systemu dyscypliny wojskowej.

Autor petycji absolutnie ma rację, że takie same względy powinny przemawiać za tym, żeby żołnierzy służby terytorialnej wyłączyć z takiej dyscypliny i żeby ponosili odpowiedzialność za uchybienia na zasadach ogólnych, czyli dokładnie tak jak to ma miejsce w przypadku k.p.a. czy k.p.c.

Trzeci postulat, który jest zawarty w tej petycji, to jest postulat uchwalenia ustawy, która określiłaby dolną granicę grzywny i nawiązki, jeżeli przepis szczególny jej nie określa. Chodzi oczywiście o górną granicę. Górna granica kary nie tylko służy wyznaczeniu swobody organu, który ją wymierza, ale również stanowi gwarancję poszanowania praw jednostki. Natomiast dolny wymiar sankcji pełni tylko funkcję ograniczenia zakresu swobody organu stosującego sankcję. Autor analizuje tutaj te przepisy i uważa, że należałoby taką ustawę zainicjować, ustawę, która by ten dolny wymiar granicy grzywny i nawiązki określała. Nie sposób tego zrobić zanim nie dokonamy jakiejkolwiek analizy. W związku z tym proponowałabym, zanim podejmiemy decyzję, czy ostatnią kwestię regulować w sposób ustawowy, abyśmy wystosowali dezyderat do ministra sprawiedliwości, pytając go dokładnie o praktyki orzecznicze organów nakładających takie sankcje, jakie one są. Jednocześnie sugerowałabym, aby także przekazać Ministerstwu Sprawiedliwości dwie pierwsze kwestie, bo one absolutnie powinny być wzięte pod uwagę do uregulowania przy okazji większej zmiany ustawowej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos w tej sprawie? Czy wobec rekomendacji by wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Przechodzimy do kolejnego punktu, bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie art. 183^{7}.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest żądanie zmiany art. 183^{7}, jak już zaznaczył pan przewodniczący, oczywiście chodzi o Kodeks postępowania cywilnego.

Autor petycji wnosi, aby dotychczasową treść tego artykułu – chodzi tutaj o mediacje –oznaczyć jako § 1 i dodać w nim zdanie drugie w brzmieniu: „Jeśli strona mediacji nie może podpisać wniosku o przeprowadzenie mediacji osoba upoważniona przez nią podpisuje wniosek i wskazuje przyczynę braku podpisu strony”. Wnosi także o dodanie § 2 do tego samego artykułu w brzmieniu: „Jeśli wniosek o przeprowadzenie mediacji nie spełnia wymogów określonych w § 1 mediator wzywa do jego uzupełnienia w wyznaczonym terminie. Po bezskutecznym upływie terminu mediator odmawia wszczęcia mediacji”. Jest tutaj kilka kwestii, które są istotne z punktu widzenia petycji złożonej przez pana Sebastiana Adamowicza, który wyraził zgodę na ujawnienie imienia i nazwiska.

Do petycji dołączona jest opinia prawna Biura Analiz Sejmowych, która szczegółowo opisuje kwestie podniesione w takiej zwartej, aczkolwiek trafnie ujmującej temat petycji. Istotne sprawy, które zostały podniesione przez eksperta Biura Analiz Sejmowych, to to, że obecne brzmienie nie powinno nasuwać jakiś wątpliwości. Jednak w przypadku zmian w tym artykule doprowadzi to do większej poprawności i czytelności tych przepisów.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, kwestia, którą tutaj należy podnieść jest taka, że postępowanie mediacyjne jest takim postępowaniem może nie uzupełniającym, ale postępowaniem, które może zapobiec konfliktom i może zapobiec postępowaniom, które okażą się dla stron bardziej przykre, złożone, i co tu dużo mówić, również niepewne co do samego rozstrzygnięcia.

Autor petycji może nie pisze tego wprost, ale wskazuje, że rygory, które tym wszystkim pismom, całej korespondencji są nadawane na poziomie sądowym, są w tym przypadku zbędne, gdyż nie jest to tak naprawdę postępowanie sądowe i te rygory nie są tutaj aż tak konieczne.

Wydaje mi się, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, że mimo wyjaśnienia praktycznie wszystkich okoliczności w treści samej opinii prawnej, jednak w tej sprawie powinniśmy wystąpić do ministra sprawiedliwości o ustosunkowanie się do kwestii, które są podnoszone w petycji, ale również do kwestii samego postępowania dotyczącego właśnie mediacji, czy są planowane zmiany w tym zakresie mające na celu bardziej liberalne podejście do wymiany pism niż jest to w Kodeksie postępowania cywilnego dotyczącego spraw sądowych. Myślę, że część osób, które złożyły taki wniosek o mediację lub zastanawia się nad wnioskiem o mediację, w niewielkim stopniu jest w stanie dopatrzeć się korzyści, jakie niesie za sobą mediacja. W dalszym ciągu jest niewielki udział mediacji w stosunku do ogólnej liczby spraw, które można byłoby rozstrzygnąć na podstawie mediacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Podzielam zwłaszcza pana końcowy wniosek, że mediacja jest niedoceniana, a też mam przekonanie, że efekty poszerzania stosowania mediacji mogą być nie do przecenienia dla rozstrzygania różnych sytuacji konfliktowych.

Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera, który ponownie sygnalizuje nawiązanie łączności, o przedstawienie stanowiska w tej sprawie.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Może sprawdźmy, czy mnie słychać jakoś poprawnie, czy dalej są problemy?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Słyszymy pana bardzo dobrze. Bardzo proszę o przedstawienie pana opinii.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Wydaje się, że w sytuacji, kiedy w mediacji uczestniczą strony, powinny one mieć przepisy na tyle jednoznacznie rozpisane, żeby nie istniała konieczność posiłkowania się wsparciem prawnika do zrozumienia przepisów. Oczywiście chodzi mi po głowie sugestia, aby rozważać bardzo poważnie inicjatywę ustawodawczą, bo z punktu widzenia Ministerstwa Sprawiedliwości, to jest jednak kwestia marginalna przy problemach, którymi zajmuje się Ministerstwo Sprawiedliwości. Jeżeli dzisiaj na posiedzeniu uczestniczy przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości odpowiedzialny za te zagadnienia, to być może warto…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Niestety znowu zrywa się połączenie, znowu pana nie słyszymy. Niestety nie słyszymy pana Krzysztofa Patera. Nie ma łączności, niestety nie słyszymy pana.

Jednak, jak rozumiem, generalnie rekomendacja jest, by wystąpić do ministra sprawiedliwości z dezyderatem. Panie pośle, bardzo proszę o doprecyzowanie tej rekomendacji.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak, z dezyderatem, ze wskazaniem tych kwestii, które właśnie mogą poprawić sam odbiór mediacji w społeczeństwie i zwiększyć liczbę spraw, które mogłyby być załatwiane w drodze mediacji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja by wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

W punkcie szóstym ponownie pan poseł Grzegorz Wojciechowski przedstawia petycję, a ta petycja jest w sprawie zmiany ustawy z 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych oraz zmiany art. 34 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, jest to też petycja złożona przez pana Sebastiana Adamowicza. Tak jak wskazał pan przewodniczący, dotyczy dwóch ustaw: ustawy o wyścigach konnych oraz ustawy o ochronie zwierząt. Petycja zawiera cztery żądania. Żądanie pierwsze, to jest nadanie art. 21b ust. 1 pkt 1 ustawy o wyścigach konnych brzmienia: „Nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwa określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub w art. 37b ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym" oraz o dokonanie takiej samej zmiany autor petycji wnosi w art. 21c. Zdaniem wnoszącego petycję, może wystąpić sytuacja, że osoba, która prawomocnie została skazana z ustawy o ochronie zwierząt może prowadzić np. stajnię wyścigową, co jest sprzeczne z ideą samego skazania i jest w powszechnej opinii raczej trudne do zaakceptowania.

Druga zmiana, jest to zmiana dotycząca art. 21d również ustawy o wyścigach konnych. Chodzi o zastąpienie wyrazów „zakładów opieki zdrowotnej" wyrazami „podmiotu leczniczego". Jest to zmiana czysto formalna, wynikająca ze zmiany nazwy w sumie tego samego podmiotu.

Trzecia zmiana, to jest art. 28 ustawy o wyścigach konnych. Autor petycji proponuje dodanie przepisu, który wskazywałby, że kto wykonuje działalność określoną w ustawie, która wymaga pozwolenia lub licencji, to takie zachowanie jest penalizowane, czyli podlega karze. Obecnie jest tylko stwierdzenie, że wymaga ona licencji.

Czwarta sprawa dotyczy ustawy o ochronie zwierząt i tutaj też autor petycji wskazuje, żeby w art. 23 w ust. 1a wskazać, że zakazuje się uboju koniowatych.

Do petycji jest dołączona opinia Biura Analiz Sejmowych szczegółowo podnosząca i opisująca wszystkie kwestie związane z treścią petycji. Tak pokrótce, jeżeli chodzi o sytuację, że osoba, która została skazana za przestępstwa w zakresie ochrony zwierząt może prowadzić np. stajnię. Ekspert Biura Analiz Sejmowych wskazuje, że inne przepisy uniemożliwiają takie sytuacje.

Jeżeli chodzi o zmianę „zakładu opieki zdrowotnej" na „podmiot leczniczy", to ekspert Biura Analiz Sejmowych wskazuje, że przepisy, które wprowadzały te zmiany są wystarczające. Aczkolwiek muszę zwrócić tutaj uwagę, że przepisy przejściowe, moim zdaniem, nie powinny trwać w nieskończoność. Powinniśmy dążyć do jak najszybszego uregulowania pozostałych przepisów tak, aby przepisy przejściowe możliwie szybko wyeliminować, bo takie przepisy jednak utrudniają obywatelom zapoznanie się z tymi przepisami i zrozumienie często tych przepisów.

Jeżeli chodzi o trzeci punkt, ekspert wskazuje, że ta penalizacja wynika z innych przepisów. Należy tutaj dodać, że być może nawet obecny stan prawny bardziej ostro traktuje osoby, które wykonują działalność bez licencji, czy to jest ujeżdżanie, powożenie czy też trenowanie koni. Chodzi o tego typu zawody, jak sędzia sportów konnych.

Czwarta zmiana, którą proponował pan Sebastian Adamowicz, to jest dodanie w art. 23 ustawy o ochronie zwierząt zakazu uboju koniowatych. Zwierzęta, które są wokół nas, możemy podzielić na dwie grupy. Jedne to są zwierzęta towarzyszące, które są zazwyczaj utrzymywane do czasu ich naturalnej śmierci lub do czasu, kiedy dalsze utrzymywanie tych zwierząt łączy się z jakimiś cierpieniami tych zwierząt na skutek chorób. W związku z tym takie zwierzęta ze względów humanitarnych mogą zostać uśpione. Drugie to zwierzęta gospodarskie, które są ubijane dla pozyskania produktów pochodzenia zwierzęcego. Przede wszystkim tutaj chodzi o mięso. Wydaje się, że konie należą

do dwóch takich zasadniczych grup, są czasami zwierzętami towarzyszącymi, ale są również zwierzętami gospodarskimi i ustalenie wspólnej zasady zarówno dla jednej, jak i dla drugiej grupy jest po prostu niemożliwe.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje mi się, że jednak również w tym wypadku od pkt 1 do 3 – pomijam pkt 4 – powinniśmy jednak zarówno wystąpić z dezyderatem, żeby otrzymać szczegółowe informacje, ale również dlatego, aby te sugestie zawarte w tych trzech pierwszych punktach przekazać do ewentualnego uwzględnienia czy nowelizacji. Nie chodzi mi tylko o pkt 3, ale również o pkt 1 i pkt 2.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Mamy zgłoszenie przedstawicieli ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Mamy zgłoszoną panią Joannę Piekarską. Czy jest pani Joanna Piekarska, czy ma z nami łączność? Niestety, chyba nie. Widzimy obraz z ministerstwa rolnictwa, ale nikogo tam nie ma.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy pan Krzysztof Pater, czy udało się nawiązać łączność? Nie mamy łączności.

Zatem jest rekomendacja by wystąpić z dezyderatem. Może pan doprecyzować, panie pośle?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Panie przewodniczący, chodzi o punkty od 1 do 3, myślę, że pkt 4 w tym momencie powinniśmy pominąć w dezyderacie, ponieważ jesteśmy w pewnym sensie związani również treścią tej petycji. Zdajemy sobie sprawę, że taki zapis w obecnej sytuacji jest po prostu niemożliwy. Wymaga to bardziej szczegółowego podejścia i szerokiego uregulowania tych różnych kwestii, a te kwestie są już uregulowane chociażby tzw. emerytury psów policyjnych. Myślę, że kwestia przy koniowatych jest dla wszystkich jednoznaczna, że te same konie bywają użytkowane w zupełnie różny sposób i w zupełnie różny sposób powinny być traktowane. Chociaż dużo emocji to może wzbudzać, ale tutaj uregulowanie powinno być w innym zakresie. Natomiast w pierwszych trzech podnoszonych kwestiach, myślę, że powinien się wypowiedzieć minister, chociażby ze względu na to, że dotyczy pewnej polityki w stosunku do dość delikatnego tematu, jakim są wyścigi konne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Minister rolnictwa i rozwoju wsi?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja by w sprawie postulatów zawartych w punktach od 1 do 3 petycji wystąpić z dezyderatem do ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do punktu siódmego. Ponownie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego oraz w ustawie o kosztach komorniczych.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, mam zaszczyt przedstawić bardzo dobrze przygotowaną petycję i również bardzo dobrą opinię prawną do tej petycji. Petycja w swojej treści oprócz żądań zawiera także zmiany przepisów, które są w żądaniu, łącznie z projektem ustawy. Zawiera też szczegółowe uzasadnienie każdego z żądań. Jak można przypuszczać, inspiracją do tej petycji była zmiana ustawy komorniczej i w związku z tym kilka kwestii może budzić pewne wątpliwości.

Wnoszący petycję proponuje sześć zmian. Pierwsza zmiana, to jest uchylenie art. 763 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego jako przepisu wywołującego wątpliwości interpretacyjne i zbędnego w kontekście możliwości odpowiedniego stosowania art. 15 § 1 również Kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie art. 13 § 1 również k.p.c. W pkt 2 jest żądanie uchylenia art. 801 § 1 k.p.c. jako

zbędnie wydłużającego bezskuteczne postępowanie egzekucyjne oraz sprzecznego z art. 801^2 Kodeksu postępowania cywilnego, a także w pkt 3 nadanie nowego brzmienia art. 804^4 w § 2 i 3 również Kodeksu postępowania cywilnego poprzez zmianę błędnego sformułowania „uprawniony” na „wierzyciel”. W punkcie czwartym żądania jest nadanie nowego brzmienia art. 835^1 k.p.c. dodanemu ustawą z września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz innych ustaw poprzez doprecyzowanie, że do czasu wygaśnięcia wątpliwości nie stosuje się przepisu 808 § 1 k.p.c. w zakresie obowiązku przekazywania środków na rachunek depozytowy ministra finansów. Kolejne żądanie, piąte już z kolei, to jest dodanie nowego brzmienia art. 867 § 11 k.p.c. przez wskazanie, że obwieszczenie o licytacji nieruchomości powinno być umieszczone również na stronie internetowej właściwego sądu rejonowego. Ostatnie żądanie dotyczące k.p.c., to nadanie nowego brzmienia art. 945 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez wskazanie, że obwieszczenie o opisie i oszacowaniu nieruchomości powinno być umieszczone również na stronie internetowej właściwego sądu.

Dwa ostatnie żądania dotyczące Kodeksu postępowania cywilnego wynikają z tego, że skoro zwykłe ogłoszenie jest na tablicy ogłoszeń, to również powinno być przeniesione na stronę internetową. W zakresie ustawy o kosztach komorniczych, to jest nadanie nowego brzmienia art. 7 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych przez wprowadzenie fakultatywności wznowienia do uiszczenia zaliczki, podobnie jak to było w zasadzie w art. 40 uchylonej ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Drugie żądanie dotyczące ustawy o kosztach komorniczych dotyczy art. 14 ust. 5. Wnioskodawcy żądają, żeby przepisy art. 14 ust. 1–3 ustawy o kosztach komorniczych były stosowane, o ile tryb lub koszty przedstawienia dokumentów lub udzielania informacji nie wynikają z odrębnych przepisów. Na skutek błędnej konstrukcji wskazanego przepisu (odesłanie do ust. 1–4 w art. 14 naczelnicy urzędów skarbowych oraz inne organy podatkowe mogą domagać się uiszczenia opłaty za udzielenie informacji nawet w przypadku egzekucji alimentów oraz w sprawach o egzekucję lub wykonanie zabezpieczenia roszczenia niezwiązanego z wykonywaniem działalności.

Autorzy domagają się też nadania nowego brzmienia art. 17 ustawy o kosztach komorniczych przez usunięcie zwrotu „albo wykonania zabezpieczenia roszczenia”. W obecnym stanie prawnym, komornik nie jest uprawniony do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych poprzez zajęcie nieruchomości lub dokonanie innych wpisów, np. zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości.

Kolejne żądanie, to nadanie nowego brzmienia art. 21 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych przez usunięcie zdania trzeciego przytoczonego przepisu, nakładającego obowiązek corocznego wydawania postanowień o ustaleniu opłaty ściągniętych należności, jako powodującego zbędne koszty, które najpierw powstają po stronie wierzyciela, a następnie obciążają dłużnika.

Jest też żądanie doprecyzowania art. 29 ustawy o kosztach komorniczych przez wskazanie przesłanek pobrania opłaty egzekucyjnej również w przypadku umorzenia postępowania z mocy prawa.

Dalsze żądanie, już szóste z kolei, to jest doprecyzowanie art. 29 ustawy o kosztach komorniczych przez uchylenie zwolnienia jednostek samorządu terytorialnego z obowiązku uiszczenia opłaty egzekucyjnej w przypadku bezczynności wierzyciela.

Kolejne żądanie, to jest doprecyzowanie art. 30 ustawy o kosztach komorniczych przez wskazanie, że opłata za oczywiste niecelowe wszczęcie postępowania egzekucyjnego w wysokości 10% świadczenia zgłoszonego do egzekucji obciąża wierzyciela również w przypadku odmowy wszczęcia egzekucji na podstawie art. 804 § 2 k.p.c.

Ostatnia rzecz, to doprecyzowanie art. 44 ustawy o kosztach komorniczych przez wskazanie, że opłacie w wysokości 100 zł podlega również wniosek syndyka o poszukiwaniu majątku upadłego.

W skrócie przedstawiłem te żądania. Każde z tych żądań zostało szczegółowo opisane w opinii Biura Analiz Sejmowych. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, ponieważ mamy to dostępne, to już nie będę może szczegółowo omawiał każdego z tych żądań. Zwłaszcza że mimo bardzo dobrego przygotowania tej petycji i tak jesteśmy w sytuacji, że musimy zaczerpnąć dodatkowych informacji ze strony ministra sprawiedliwości, abyśmy mogli

przeanalizować te zmiany, które są wskazane w petycji. Jak powiedziałem, do petycji dołączony jest projekt ustawy regulującej te wszystkie kwestie, ze szczegółowym uzasadnieniem. Myślę, że ułatwi nam to pracę nad petycją i nie spowoduje konieczności dwukrotnego analizowania tych samych kwestii.

W związku z powyższym wnoszę o wystąpienie z dezyderatem, aby minister sprawiedliwości ustosunkował się do kwestii podnoszonych zarówno w części dotyczącej Kodeksu postępowania cywilnego, jak i ustawy o kosztach komorniczych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Skrupulatność pana posła Wojciechowskiego jest tu od dawna znana, więc zaznaczenie, że jest to w skrócie, też wiemy, że jest to skrót precyzyjny.

Szanowni państwo, czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Jest rekomendacja, aby wystąpić w sprawie postulatów zawartych w tej ważnej petycji z dezyderatem do ministra sprawiedliwości. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Szanowni państwo, w ostatnim punkcie, moim zadaniem jest przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie uchylenia ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o przejściu na własność państwa niektórych lasów i innych gruntów samorządowych.

Szanowni państwo, petycja jest niezwykle lakoniczna. Wnoszący petycję postuluje uchylenie wskazanej ustawy. W uzasadnieniu pisze, iż „przedmiotowy akt prawny został w całości wykonany, jego dalsze obowiązywanie jest pozbawione sensu". Myślę, oględnie mówiąc, że jest to formuła arbitralna, a dla mnie wybrzmiewa z niej nawet pewne lekceważenie. Dlatego zacytuję jedynie najważniejszy fragment opinii eksperta Biura Analiz Sejmowych. Pani ekspert Małgorzata Bajor-Stachańczyk stwierdza, iż „Nie można podzielić poglądu, że wykonanie w całości wskazanego aktu prawnego automatycznie powoduje, że jego dalsze obowiązywanie jest pozbawione sensu. W zakresie, w jakim ustawa ukształtowała stan prawny, jej przepisy służą w systemie prawa jako podstawa utrzymania wywołanych przez siebie skutków prawnych. Uchylenie ustawy mogłoby spowodować wątpliwości, co do zakresu i charakteru tych skutków". Dlatego rekomenduję nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy ktoś zgłasza uwagi do rekomendacji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Po kilkuminutowej przerwie rozpoczniemy ostatnie dzisiaj posiedzenie naszej Komisji. Dziękuję i zamykam to posiedzenie.